

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 lutego 1951 r.

Nr 8

T R E S C:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.:	61 — z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej	65
R O Z P O R Z Ą D Z E N I A :		
62 —	Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 stycznia 1951 r. w sprawie pomocy lekarskiej dla żołnierzy i ich rodzin	67
63 —	Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1951 r. w sprawie ulg w podatku od lokali	69
64 —	Ministra Finansów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie przesunięcia terminu zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatku dochodowego oraz uiszczenia opłat za karty rejestracyjne na rok 1951	70
65 —	Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 1951 r. w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Pырzyczach	70
66 —	Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych na wydziałach humanistycznych w niektórych szkołach wyższych	70
67 —	Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 5 lutego 1951 r. w sprawie zwalczania szkodników zbożowo-mącznych	71

61

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1951 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 101) oraz art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. 1. Minister Finansów wykonuje swoje funkcje w zakresie kontroli i rewizji finansowej przez:

- 1) Departament Kontrolno-Rewizyjny w Ministerstwie Finansów,
- 2) inspektoraty kontrolno-rewizyjne:
  - a) przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (m. st. Warszawy i m. Łodzi),
  - b) przy prezydiach powiatowych rad narodowych oraz prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty.

2. Organizację Departamentu Kontrolno-Rewizyjnego określa statut organizacyjny Ministerstwa Finansów.

3. Na czele inspektoratu kontrolno-rewizyjnego przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) stoi wojewódzki inspektor kontroli finansowej.

4. Na czele inspektoratu kontrolno-rewizyjnego przy prezydium powiatowej rady narodowej oraz prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat stoi powiatowy (miejski) inspektor kontroli finansowej.

§ 2. 1. Inspektorów kontroli finansowej mianuje i zwalnia Minister Finansów.

2. Prezydium właściwej rady narodowej jest uprawnione do występowania z umotywowanymi wnioskami o odwołanie lub zwolnienie inspektorów kontroli finansowej.

§ 3. 1. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne kierują się w swej działalności zarządzeniami i instrukcjami Ministra Finansów oraz wskazaniem i poleceniami prezydium właściwej rady narodowej.

2. Prezydium właściwej rady narodowej nadzoruje działalność inspektoratu kontrolno-rewizyjnego, zatwierdza jego plany pracy, rozpatruje jego sprawozdania oraz może mu zlecać przeprowadzanie pozaplanowych kontroli i rewizji w określonych przez siebie jednostkach.

§ 4. Płace i wydatki rzeczowo-administracyjne organów kontrolno-rewizyjnych pokrywane są z budżetu centralnego.

§ 5. 1. Do zakresu działania organów kontrolno-rewizyjnych należy kontrola i rewizja finansowa wykonywania budżetów jednostek budżetowych i przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej oraz kontrola całokształtu działalności jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Finansów.

2. W szczególności organa kontrolno-rewizyjne dokonują kontroli:

- 1) gospodarki finansowej urzędów, zakładów i instytucji budżetowych pod względem wykonywania budżetów, przestrzegania dyscypliny rachunkowo-budżetowej, prawidłowego i zgodnego z budżetem pobierania i zużywania środków budżetowych, należytego gromadzenia i wykorzystania pozabudżetowych środków specjalnych oraz przestrzegania etatów, stawek i funduszu płac,
- 2) gospodarki finansowej przedsiębiorstw uspołecznionych pod względem przestrzegania dyscypliny finansowej, prawidłowego i terminowego wykonywania zobowiązań wobec budżetu, wykonywania planów finansowych oraz przestrzegania przepisów dotyczących etatów, stawek i funduszu płac oraz wydatków zarządu,
- 3) kasowego wykonania budżetu Państwa przez organa Narodowego Banku Polskiego,
- 4) działalności głównych i starszych księgowych pod względem wykonywania przez nich uprawnień i obowiązków w zakresie przestrzegania dyscypliny finansowej,
- 5) całokształtu działalności i gospodarki jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Finansów.

§ 6. W celu wykonania zadań określonych w § 5 organa kontrolno-rewizyjne uprawnione są do przeprowadzania rewizji finansowych, sprawdzania stanu gotówki, papierów wartościowych, wartości materialnych, dokumentów płatniczych i kasowych, zapisów buchalteryjnych, bilansów, planów, zestawień, jak również wszelkich innych dokumentów dotyczących stanu gospodarki finansowej, żądania wyjaśnień, informacji i odpisów dokumentów.

§ 7. Organa kontrolno-rewizyjne współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli i jej miejscowymi delegaturami zgodnie z uchwałami Rady Państwa i Rządu, wydanymi na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74).

§ 8. Organa kontrolno-rewizyjne mają prawo wglądu do materiałów, pochodzących z kontroli dokonanych przez organa kontroli wewnętrznej (resortowej), jak również z kontroli dokonanych przez wydziały i referaty inspekcji prezydiów rad narodowych, oraz mają obowiązek wykorzystywania tych materiałów przy przeprowadzaniu kontroli i rewizji finansowej. Prawo wglądu do materiałów poufnych i tajnych uzależnione jest od zgody przewodniczącego prezydium rady narodowej.

§ 9. 1. O wynikach kontroli i stwierdzonych uchybieniach organa kontrolno-rewizyjne zawiadamiają właściwe organa finansowe oraz władzę przełożoną jednostki kontrolowanej, a w stosunku do jednostek podporządkowanych radom narodowym — prezydium właściwej rady narodowej. O wynikach kontroli i stwierdzonych uchybieniach wydziałów (referatów) prezydiów rad narodowych organa kontrolno-rewizyjne zawiadamiają prezydium rady narodowej wyższego szczebla, a w stosunku do wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych (m. st. Warszawy i m. Łodzi) Radę Państwa.

2. Jeżeli w toku wykonywania kontroli zajdzie potrzeba wydania doraźnych zarządzeń celem usunięcia stwierdzonych uchybień w zakresie gospodarki

finansowej, organ kontrolno-rewizyjny obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o ich wydanie do kierownika jednostki kontrolowanej bądź też, jeżeli rodzaj sprawy tego wymaga, do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej. W stosunku do jednostek podporządkowanych radom narodowym organ kontrolno-rewizyjny występuje z wnioskiem o wydanie zarządzeń do prezydium właściwej rady narodowej.

3. Jednostka kontrolowana lub jej władza przełożona obowiązane są zawiadomić organ kontrolno-rewizyjny o wydanych zarządzeniach mających na celu usunięcie stwierdzonych uchybień. Jeżeli jednostka kontrolowana podporządkowana jest radzie narodowej, zawiadomienie należy skierować również do prezydium właściwej rady narodowej.

§ 10. 1. W przypadku jaskrawego naruszenia dyscypliny finansowej Departament Kontrolno-Rewizyjny w Ministerstwie Finansów lub prezydium właściwej rady narodowej zawiadamia o tym Najwyższą Izbę Kontroli.

2. W przypadku stwierdzenia przestępstwa organ kontrolno-rewizyjny powiadomi o nim Najwyższą Izbę Kontroli oraz władzę przełożoną nad jednostką kontrolowaną — niezależnie od zawiadomienia władz powołanych do ścigania przestępstw.

§ 11. 1. Departament Kontrolno-Rewizyjny przeprowadza:

- 1) kontrolę i rewizję finansową ministerstw, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym,
- 2) kontrolę kasowego wykonania budżetu Państwa przez organa Narodowego Banku Polskiego,
- 3) kontrolę wewnętrzną jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Finansów oraz wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (m. st. Warszawy i m. Łodzi).

2. Zarząd Centralny Ministerstwa Finansów podlega wyłącznie kontroli Najwyższej Izby Kontroli.

§ 12. 1. Inspektorat kontrolno-rewizyjny przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej przeprowadza:

- 1) kontrolę i rewizję finansową wydziałów prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw objętych budżetem tej rady,
- 2) kontrolę kasowego wykonania budżetu województwa przez organa Narodowego Banku Polskiego,
- 3) kontrolę wewnętrzną wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych oraz rad narodowych miast stanowiących powiaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 13. 1. Inspektorat kontrolno-rewizyjny przy prezydium powiatowej rady narodowej przeprowadza:

- 1) kontrolę i rewizję finansową:
  - a) wydziałów i referatów prezydium powiatowej rady narodowej,
  - b) prezydiów gminnych rad narodowych i miast nie stanowiących powiatów, jak również referatów tych prezydiów,
  - c) urzędów, zakładów i przedsiębiorstw objętych budżetem rad wymienionych pod a) i b),
- 2) kontrolę kasowego wykonania budżetu powiatu przez organa Narodowego Banku Polskiego.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 14. 1. Organa kontrolno-rewizyjne wyższego stopnia mogą kontrolować jednostki objęte właściwością organów kontrolno-rewizyjnych niższego stopnia, zawiadamiając o tym prezydium właściwej rady narodowej.

2. Organa kontrolno-rewizyjne wyższego stopnia mogą zlecać dokonanie kontroli i rewizji finansowej jednostek objętych ich zakresem działania (§§ 11 i 12) organom kontrolno-rewizyjnym niższego stopnia, z wyjątkiem władz naczelnych oraz urzędów, zakładów i instytucji centralnych.

§ 15. Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli i za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze instrukcji szczegółowo tryb i organizację pracy organów kontrolno-rewi-

zyjnych w zakresie kontroli i rewizji finansowej jak również w zakresie kontroli wewnętrznej oraz ustali organa kontroli wewnętrznej w podległych sobie jednostkach organizacyjnych.

§ 16. Do zakresu działania organów kontrolno-rewizyjnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie należą sprawy kontroli i rewizji finansowej w jednostkach, urzędach, zakładach, instytucjach i przedsiębiorstwach, podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów i wszystkim ministrom.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 stycznia 1951 r.

w sprawie pomocy lekarskiej dla żołnierzy i ich rodzin.

Na podstawie art. 21 ust. 3 i art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40) zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

R o z d z i a ł 1.

Osoby uprawnione do pomocy lekarskiej.

§ 1. 1. Prawo do pomocy lekarskiej przysługuje:

- 1) żołnierzom zawodowym w czynnej służbie,
- 2) żołnierzom zawodowym przeniesionym w stan nieczynny z prawem do uposażenia w całości lub w części,
- 3) żołnierzom odbywającym zasadniczą służbę wojskową i ćwiczenia rezerwy oraz innym żołnierzom w czynnej służbie wojskowej,
- 4) członkom rodzin żołnierzy wymienionych w pkt 1 i 2.

2. W przypadkach zastępujących na uwzględnienie prawo do pomocy lekarskiej może być przyznane również po zwolnieniu z czynnej służby żołnierzom wymienionym w ust. 1 oraz członkom rodzin żołnierzy zawodowych.

3. Zakres i czas trwania pomocy lekarskiej wymienionej w ust. 2 określają przepisy wojskowe.

§ 2. 1. Żołnierzom w czynnej służbie (§ 1 ust. 1 pkt 1 i 3) przysługuje prawo do pomocy lekarskiej również w razie służbowego pobytu za granicą.

2. Prawo określone w ust. 1 przysługuje także członkom rodzin, jeżeli przebywają za granicą łącznie z delegowanymi tam służbowo żołnierzami zawodowymi w czynnej służbie.

§ 3. 1. Członkami rodziny uprawnionymi do pomocy lekarskiej są:

- 1) żona lub niezdolny do zarobkowania mąż,
- 2) dzieci własne, dzieci przysposobione, dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie, pasierby i będące na wyłącznym utrzymaniu żołnierza wnuki — do ukończenia 16 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach — do ukończenia 21 roku życia, w razie zaś odbywania studiów w szkołach wyższych — do ukończenia 24 roku życia oraz bez względu na wiek, jeżeli są niezdolne do zarobkowania i pozostają na wyłącznym utrzymaniu żołnierza,
- 3) rodzice żołnierza zawodowego pozostający na wyłącznym utrzymaniu żołnierza, jeżeli są niezdolni do zarobkowania z powodu stanu zdrowia lub podeszłego wieku i nie mają z innego tytułu uprawnień do bezpłatnego leczenia,
- 4) inne osoby pozostające na wyłącznym utrzymaniu żołnierza, jeżeli prawo to zostało im przyznane przez Ministra Obrony Narodowej w drodze zarządzenia albo jeżeli osoby te zostały uznane za członków rodziny w myśl art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu żołnierzy.

2. Niezdolność do zarobkowania męża, dzieci lub rodziców ze względu na stan zdrowia powinna być stwierdzona przez lekarza wojskowego. Mężczyzn w wieku ponad 60 lat, a kobiety w wieku ponad 55 lat życia, uważa się za niezdolnych do zarobkowania.

R o z d z i a ł 2.

Zakres i warunki pomocy lekarskiej.

§ 4. 1. Pomoc lekarska obejmuje:

- a) badanie, obserwację, zapobieganie i leczenie,